

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/164/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912202315
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6912202315.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Údernícka 5, Bratislava, IČO: 36 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Údernícka 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporkyňi: H. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. R., štátne občianstvo SR, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom Fedinova 9, Bratislava, IČO: 42 260 086, zast. advokátskou kanceláriou HKP Legal, s. r. o., so sídlom Sasinkova 6, Bratislava, IČO: 36 727 334, o zaplatenie 1.322,21 € s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 04. 01. 2013 č. k. 7C/127/2012 - 64, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v napadnutom výroku o náhrade trov konania vedľajšiemu účastníkovi m e n í tak, že navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 71,16 € na účet právneho zástupcu v lehote troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Žiadny z účastníkov n e m á právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým uznesením zastavil konanie a o trovách účastníkov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Vedľajšiemu účastníkovi právo na náhradu trov konania nepriznal. Rozhodol o vrátení časti zaplateného súdneho poplatku navrhovateľovi. Zastavenie konania odôvodnil späťvzatím návrhu zo strany navrhovateľa a rozhodnutie o trovách konania ustanovením § 146 ods. 2 veta prvá v spojení s § 151 ods. 1 O. s. p. Pokiaľ ide o trovy vedľajšieho účastníka, prvostupňový súd dospel k záveru, že tieto trovy neboli účelne vynaložené z dôvodu, že pokiaľ vedľajší účastník v rámci svojho ústavného práva na právnu pomoc advokáta na spísanie vzorového podania, vyjadrenia sa, ako aj odporu, ktoré mienil následne len modifikovať v časti označenia súdu, účastníkov konania a spisovej značky, a ďalej byť zastúpený vo všetkých konaniach, do ktorých oznámil svoj vstup, ide síce o postup možný, avšak súčasne a zjavne neúčelný. Z týchto dôvodov rozhodol o trovách podľa § 146 ods. 2 veta prvá v spojitosti s § 142 O. s. p. tak, že mu tieto trovy právneho zastúpenia nepriznal.

Proti výroku okresného súdu v časti, v ktorej neboli vedľajšiemu účastníkovi priznané trovy konania, podal vedľajší účastník odvolanie. Podľa jeho názoru došlo k nesprávnej aplikácii ustanovenia § 146 ods. 2 O. s. p. Vzhľadom na späťvzatie návrhu, z ktorého nevyplýva dôvod, pre ktorý navrhovateľ vzal návrh späť, je podstatným právne posúdenie veci, že nárok uplatňovaný navrhovateľom, nebol uplatňovaný dôvodne, resp. bol premlčaný v zmysle Občianskeho zákonníka. Súd mal preto o trovách konania rozhodnúť podľa ustanovenia § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p. a zisťovať, či návrh na začatie konania bol podaný dôvodne, a či navrhovateľ svojím nedôvodne podaným návrhom nezavinil, že konanie sa muselo zastaviť. Tým, že navrhovateľ zobral žalobu v celom rozsahu späť, zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, nestalo sa tak pre správanie odporcu. V tomto prípade vedľajší účastník vstúpil do konania na strane odporcu, nakoľko je občianskym združením za účelom kolektívnej ochrany

práv spotrebiteľov. V podaní vzniesol námietku premlčania a práve námietka premlčania je právnou námietkou vyplývajúcou z hmotnoprávných právnych predpisov. Bez právneho posúdenia veci a bez vznesenia námietky premlčania zo strany vedľajšieho účastníka by v konaní nemohlo byť na ňu zo strany súdu prihladené a je pravdepodobné, že hlavný účastník by bol vo veci neúspešný ako obdobne boli neúspešní mnohí ďalší spotrebiteľia, od ktorých navrhovateľ vymáhal premlčané nároky v prevažnej miere zo spotrebiteľských zmlúv, ktoré navyše obsahovali aj neprijateľné podmienky. Svojím postupom súd poprel rovnosť podmienok v konkrétnom súdnom konaní, zasiahol do procesných práv vedľajšieho účastníka garantovaných, okrem iného, v § 93 ods. 4 O. s. p. a znemožnil mu reálny výkon úloh spotrebiteľského združenia vymedzených zákonom. Podľa jeho názoru bolo dôvodné vedľajšiemu účastníkovi priznať trovy konania, pričom nie je možné odoprieť mu právo dať sa zastúpiť advokátom. Jeho tvrdenie podporujú mnohé rozhodnutia krajských súdov, na ktoré v konkrétnosti poukazuje. Okrem toho, poukazuje aj na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 22. 12. 2010 vo veci C-279/09 DEB Deutsche Energiehandels- und Beratungsgesellschaft mbH proti Spolkovej republike Nemecko, v ktorom sa konštatuje, že zásada účinnej súdnej ochrany, ako je stanovená v článku 47 Charty základných práv Európskej únie, sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovolávali právnické osoby. Z toho vyplýva, že aj právnické osoby musia mať možnosť poradiť sa, obhajovať sa a nechať sa zastupovať. Podľa vedľajšieho účastníka nahradenie trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi zo strany navrhovateľa je nanajvýš spravodlivé, pretože jednak mu s bránením práv spotrebiteľov reálne vznikli náklady a jednak jeho postup je prevenciou pred konaním navrhovateľa, ktorý zneužíva nízke právne vedomie spotrebiteľov tým, že skupuje premlčané pohľadávky a tie následne žaluje spoliehajúc sa na nevedomosť odporcov spotrebiteľov o možnosti vzniesť námietku premlčania a právne služby advokáta si dovoliť nemôžu. Domáha sa zmeny napadnutého uznesenia tak, že mu bude priznaná náhrada trov konania vo výške 213,50 €, prípadne zrušenia napadnutého uznesenia v danom výroku a vrátenia prvostupňového súdu na ďalšie konanie.

Krajský súd preskúmal vec v medziach daných ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O. s. p. Napadnutý výrok prvostupňového súdu o náhrade trov vedľajšieho účastníka podľa § 220 O. s. p. zmenil.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že vedľajší účastník na strane odporcu, konkrétne Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom Fedinova 9, Bratislava, oznámil dňa 15. 05. 2012 svoj vstup do konania elektronickým podaním so zaručeným elektronickým podpisom. Dňa 21. 05. 2012 bol vydaný platobný rozkaz, ku ktorému vydal prvostupňový súd opravné uznesenie zo dňa 04. 10. 2012, pričom opravil záhlavie platobného rozkazu tak, že na strane odporcu označil aj vedľajšieho účastníka - Spotrebiteľské združenie OSA. Platobný rozkaz sa nepodarilo doručiť odporkyni do vlastných rúk. Po obdržaní opravného uznesenia podal vedľajší účastník proti platobnému rozkazu odpor, v ktorom poukazoval jednak na neprijateľné podmienky v zmluve uzavretej medzi navrhovateľom (právnym predchodcom navrhovateľa) a odporkyňou, z ktorých dôvodov, podľa jeho názoru, nebolo možné platobný rozkaz vydať. Ďalej tiež vzniesol námietku premlčania, keď v danom prípade splatnosť nastala najneskôr dňa 21. 08. 2006 a návrh bol podaný dňa 20. 02. 2012, preto celý návrh je podľa § 101 Občianskeho zákonníka premlčaný. Uplatnil si nárok na náhradu trov konania za dva úkony právnej služby spolu s režijným paušálom a 20 % DPH vo výške 213,50 € (81,33 €, 7,63 € a 20 % DPH z uvedenej sumy 35,58 €). Písomným podaním dňa 18. 12. 2012 navrhovateľ zobral návrh na začatie konania späť a navrhol konanie zastaviť, vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. Uviedol, že nevidí význam v právnom zastúpení združenia na ochranu práv spotrebiteľa a spochybňuje nutnosť a účelnosť vynaloženia trov právneho zastúpenia vedľajším účastníkom. Nemožno prijať záver, že vedľajší účastník vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci tým, že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu, a ktoré by mohlo uskutočniť samotné združenie bez právneho zastúpenia. V danom prípade zastúpenie vedľajšieho účastníka právnym zástupcom považuje za nadbytočné, účelové a nevhodné, poukazuje pri tom na niektoré uznesenia krajských súdov, resp. nálezu Ústavného súdu SR II.ÚS 78/03. Na túto nevhodnosť konania a zbytočné navyšovanie jeho trov by mal súd prihliadať a reflektovať použitím ustanovenia § 150 O. s. p.

Odvolací súd z takto zisteného skutkového stavu dospel k záveru, že v danom prípade nemožno vstup vedľajšieho účastníka považovať za nadbytočný. Je nepochybné, že bránil práva odporkyne dôvodmi, ktoré uviedol v podanom odpore, okrem iného, vzniesol aj námietku premlčania. Následne zo strany

navrhovateľa došlo k späťvzatiu návrhu bez toho, aby oznámil dôvod svojho postupu. Za takéhoto stavu je dôvodné o trovách konania rozhodnúť podľa § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p., teda zaviazat účastníka, ktorý zavinil zastavenie konania, v tomto prípade navrhovateľa na zaplatenie trov konania, ktoré druhý účastník účelne vynaložil na svoju obranu. Hlavnému účastníkovi v tomto prípade žiadne trovy nevznikli, trovy však preukázateľne vznikli vedľajšiemu účastníkovi, ktorý bol zastúpený právnym zástupcom. Odvolací súd zastáva názor, že právo dať sa zastúpiť advokátom nie je možné uprieť žiadnemu účastníkovi, a to ani združeniu na ochranu práv spotrebiteľa, pretože by došlo k zásahu do jeho ústavných práv. Vzhľadom teda na skutočnosť, že povinnosť nahradiť trovy stíha navrhovateľa, ktorý zavinil zastavenie konania, bolo správne vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania priznať. Odvolací súd však zároveň konštatuje, že je pravdou aj tvrdenie navrhovateľa, ako aj odôvodnenie prvostupňového súdu v tom, že aj vedľajší účastník vstupuje do konania tzv. formulárovými podaniami, opakovane a v mnohých prípadoch. Vzhľadom na túto skutočnosť odvolací súd považoval za dôvodné krátenie priznaných trov konania, a to v rozsahu dvoch tretín, keď takto priznanú náhradu považoval za postačujúcu vynaloženému úsiliu na bránenie práv hlavného účastníka zo strany vedľajšieho účastníka. Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolací súd zmenil napadnutý výrok uznesenia okresného súdu podľa § 220 O. s. p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania v rozsahu zodpovedajúcom jednej tretine ním uplatnených a vyčíslených trov konania.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd tak, že žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Navrhovateľ, ako aj odporca v odvolacom konaní žiadne účelne vynaložené trovy nemali, resp. tieto zo spisu nevyplývajú, vedľajší účastník bol síce čiastočne úspešný, avšak v rozsahu jednej tretiny požadovaných trov konania. Preto bolo dôvodné o trovách rozhodnúť za použitia ustanovenia § 142 ods. 2 O. s. p. a § 224 ods. 1 O. s. p.

Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním senátu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.